ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 05/94/ສພຊ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ18 ກໍລະກົດ 1994

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ໝວດທີ 1
ຫລັກການພື້ນຖານຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 1. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກຳນົດຫລັກການພື້ນຖານຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ ແນໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຂຸດຄົ້ນແຫລ່ງລາຍຮັບ, ຮັບປະກັນຄວາມດຸ່ນດ່ຽງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ປັບປຸງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບ ຮ້ອຍໃນການປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 2. ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນແຜນຄາດຄະເນລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍປະຈຳປີຂອງລັດ. ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນໃຈກາງຂອງລະບົບການເງິນແຫ່ງຊາດ, ເປັນເຄື່ອງມືຂອງລັດເພື່ອດັດສົມເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 3. ບັນດາແຫລ່ງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ຈົດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດອັນດຽວທີ່ເອກະພາບ.

ການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ກໍຄືການອະນຸມັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 4. ແຕ່ລະປີຕ້ອງສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ. ໃນການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ນັ້ນຕ້ອງຮັບປະກັນຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ທັງເລີ່ມຈາກຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ທັງຮັບປະກັນການດຸ່ນດ່ຽງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຕິດແທດກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 5. ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດພ້ອມທັງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມປະຈຳປີ.

ສົກປີງົບປະມານແຫ່ງລັດເລີ່ມແຕ່ວັນທີ່ 1 ຕຸລາ ຂອງປີ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ່ 30 ກັນຍາຂອງປີຕໍ່ມາ. ງົບປະມານປະຈຳປີ ແມ່ນງົບປະມານທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດຫມາຍສະບັບນີ້. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍສາມາດດັດແກ້ງົບປະມານໄດ້. ພາຍຫລັງໄດ້ມີການດັດແກ້ງົບປະມານແລ້ວ, ງົບປະມານດັດແກ້ ກໍຈະປ່ຽນແທນງົບປະມານປະຈຳປີ. ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາງົບປະມານດັດແກ້ດ້ວຍເງື່ອນໄຂດຽວກັນກັບການຮັບຮອງເອົາງົບປະມານປະຈຳປີ.

ມາດຕາ 6. ລາຍຮັບທັງຫມົດ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານ; ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອົງການຂອງລັດ, ບໍ່ວ່າຂະແຫນງການໃດ, ຂັ້ນໃດ ຫລື ບຸກຄົນໃດນຳເອົາລາຍຮັບໄປຈ່າຍໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຖອກເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 7. ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງກຳນົດດ້ວຍລະບຽບກົດຫມາຍ. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອົງການຂອງລັດ ບໍ່ວ່າຂະແຫນງການໃດ, ຂັ້ນໃດ ຫລື ບຸກຄົນໃດວາງລະບຽບການເກັບລາຍຮັບ, ຈະດ້ວຍຮູບການໃດກໍຕາມ ເພື່ອມອບເຂົ້າງົບປະມານຂອງລັດ ຫລື ເພື່ອການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຕົນເອງ.

ມາດຕາ 8. ສະພາແຫ່ງຊາດຈະບໍ່ຮັບພິຈາລະນາມາດຕະການໃດຫນຶ່ງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍຂອງງົບປະມານເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຄາດຄະເນ, ຄິດໄລ່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໄວ້ກ່ອນແລ້ວຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ, ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ.

ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການດັດແປງວຽກງານພາຍໃນກົງຈັກຂອງລັດຈະດຳເນີນໄປໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານເຊັ່ນ: ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການດັດແປງວຽກງານ, ການຮັບເອົາລັດຖະກອນໃຫມ່, ການເລື່ອນຂັ້ນ ແລະ ການດັດແປງເງິນເດືອນ ຫລື ເງິນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ, ຖ້າວ່າການໃຊ້ຈ່າຍເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ມີການຈ່າຍເກີນວົງເງິນງົບປະມານປະຈຳປີທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 9. ລັດຖະບານຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ. ກະຊວງການເງິນເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານໃນການສ້າງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສະຫລຸບງົບປະມານລັດປະຈຳປີ ຫລື ງົບປະມານດັດແກ້.

ມາດຕາ 10. ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາບົດສະຫລຸບການປະຕິບັດງົບປະມານປະຈຳປີ ຊຶ່ງແມ່ນການຮັບຮອງເອົາຜົນຂອງການປະຕິບັດງົບປະມານ, ການຜິດດ່ຽງລະ ຫວ່າງຕົວເລກທີ່ປະຕິບັດໄດ້ໃນຕົວຈິງ ກັບຕົວເລກຄາດໝາຍຂອງແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ຫລື ຂອງແຜນງົບປະມານດັດແກ້.

ມາດຕາ 11. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງແມ່ນການແບ່ງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ອົງການໃດໜຶ່ງຮັບຜິດຊອບນັ້ນລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 12. ອົງການວິຊາການຂອງລັດທີ່ມີລັກສະນະຄຸ້ມຄອງ ຫລື ບໍລິການທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ອາດຈະໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ມີງົບປະມານສະເພາະຂອງຕົນເອງ. ລາຍຮັບຂອງອົງການວິຊາການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມາຈາກລາຍຮັບທີ່ລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ເກັບ ແລະ ລາຍຮັບຊ່ວຍໜູນຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດຖ້າຈຳເປັນ. ລາຍຮັບດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອຈ່າຍ ບໍລິຫານປົກກະຕິ, ເມື່ອຮອດທ້າຍປີງົບປະມານ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີລາຍຮັບເຫລືອຈ່າຍຈະຕ້ອງໄດ້ສົ່ງຄືນໃຫ້ງົບປປະມານແຫ່ງລັດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ຮັບສາໄວ້.

ສ່ວນລາຍຈ່າຍເພື່ອການລົງທຶນ ແມ່ນນອນຢູ່ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ການສ້າງ, ການພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການສະຫລຸບ ແລະ ການກວດກາການປະຕິບັດງົບປະມານສະເພາະນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຕາມລະບຽບການອັນດຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ໝວດທີ 2
ການກຳນົດລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 13. ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍລາຍຮັບປົກກະຕິ ແລະ ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ.

1. ລາຍຮັບປົກກະຕິແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກ:

- ພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມທຸກປະເພດ;
- ຄ່າທຳນຽມການບໍລິການຂອງອົງການບໍລິຫານ-ວິຊາການຂອງລັດ;
- ທຸກການປັບໃໝ ແລະ ການຂາຍຊັບ ຫລື ສິນຄ້າທີ່ຖືກຢຶດ ແລະ ຮິບ;
- ລາຍໄດ້ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ, ເຮືອນ ແລະ ຊັບອື່ນໆ ຂອງລັດ;
- ລາຍໄດ້ຈາກການເກັບດອກເບັ້ຍ ແລະ ຄ່າບໍລິການເງິນກູ້, ຈາກການແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ ນຳວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຫລື ນຳບໍລິສັດລັດໄດ້ຮ່ວມທຶນ;
- ລາຍຮັບຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງປະຊາຊົນ, ຈາກການຊ່ວຍເຫລືອຂອງຕ່າງປະເທດໂດຍບໍ່ມີການທົດແທນຄືນ;
- ລາຍຮັບອື່ນໆ.

2. ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກ:

- ການທົດແທນຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ ແລະ ຊັບອື່ນໆ;

- ການຂາຍຊັບ, ທຶນ ແລະ ຮຸ້ນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 14. ການເກັບ ແລະ ການວາງອັດຕາພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຄ່າທໍານຽມຕ່າງໆ ແມ່ນກໍານົດດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ.

ສໍາລັບຄ່າທໍານຽມການບໍລິການ ຊຶ່ງແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກອົງການບໍລິຫານ; ວິຊາການຂອງລັດນັ້ນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ.

ຂໍ້ກໍານົດຕ່າງໆ ທາງດ້ານການບໍລິຫານລັດ, ການເຊັນສັນຍາສາກົດ ກ່ຽວກັບອັດຕາພາສີ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນທີ່ຈະມີຜົນກະທົບໃສ່ລາຍຮັບ ຫລື ເພີ່ມລາຍຈ່າຍຂອງລັດນັ້ນຕ້ອງ ເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງການເງິນເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 15. ການຂາຍຊັບສິນທີ່ເປັນກໍາມະສິດຂອງລັດຕ້ອງດໍາເນີນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ລາຍໄດ້ທັງໝົດຈາກການຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານ.

ມາດຕາ 16. ການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະຈໍາປີ ຈະຖືກດຸນດ່ຽງດ້ວຍຄັງສະສົມຂອງລັດ , ເງິນເຫລືອ ຈາກງົບປະມານປີກ່ອນ ຫລື ການກູ້ຢືມຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 17. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ແລະ ລາຍຈ່າຍເພື່ອການລົງທຶນ.

1. ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິລວມມີ:

- ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ ແລະ ຈ່າຍບໍລິຫານກົງຈັກຂອງລັດ, ພັກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ;

- ລາຍຈ່າຍຄ່າດອກເບ້ຍ ຫລື ຄ່າບໍລິການເງິນກູ້;

- ລາຍຈ່າຍເພື່ອດັດສົມເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ;

- ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ.

2. ລາຍຈ່າຍເພື່ອການລົງທຶນລວມມີ:

- ລາຍຈ່າຍກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກໂດຍກົງ;

- ລາຍຈ່າຍເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ການຮ່ວມທຶນນໍາວິສາຫະກິດ;

- ລາຍຈ່າຍທົດແທນຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ຢືມ;

- ລາຍຈ່າຍໃຫ້ກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 18. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຕ້ອງໄດ້ຈັດວາງຕາມສາຍຕັ້ງຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການທີ່ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ຕາມສາລະບານລາຍຈ່າຍ. ຢູ່ໃນແຜນລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຈັດວາງ

ຕາມກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການທີ່ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຕ້ອງໄດ້ຈັດວາງອອກເປັນແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ກຳແພງນະຄອນ.

ສະພາແຫ່ງຊາດອະນຸມັດດ້ວຍຕົວເລກລວມສຳລັບລາຍຈ່າຍເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນເງິນກູ້, ໜີ້ສິນຂອງລັດ, ເງິນແຮໄວ້ຈ່າຍອື່ນໆ ແລະ ໂດຍບັງເອີນ. ລັດຖະບານເປັນຜູ້ນຳໃຊ້ທຶນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 19. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານມີລັກສະນະຈຳກັດຂອບເຂດ ແລະລັກສະນະຄາດຄະເນ.

1. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານທີ່ມີລັກສະນະຈຳກັດຂອບເຂດ ແມ່ນລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຈ່າຍ, ອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍ ຫລື ເຊັນຂໍ້ຜູກພັນຈ່າຍເກີນຂອບເຂດຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດເວັ້ນເສັຍແຕ່:

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ພາຍຫລັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ພິຈາລະນາຢັ້ງຢືນວ່າຈະບໍ່ມີການກະທົບໃສ່ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນແຜນການງົບປະມານປະຈຳປີ, ລັດຖະບານສາມາດອອກດຳລັດ ເພີ່ມລາຍຈ່າຍງົບປະມານ.

ໃນກະລະນີສຸກເສີນ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະເທດຊາດ ລັດຖະບານສາມາດອອກດຳລັດຈ່າຍເພີ່ມງົບປະມານທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ການເພີ່ມລາຍຈ່າຍງົບປະມານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

2. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານທີ່ມີລັກສະນະຄາດຄະເນ ແມ່ນລາຍຈ່າຍເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນເງິນກູ້, ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສາກົນ, ຮອງຮັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບໃໝ່ ຊຶ່ງໃນເວລາສ້າງແຜນງົບປະມານບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ລາຍຈ່າຍນັ້ນໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຊັດເຈນ, ເພື່ອຊຳລະຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ, ສົ່ງຄືນລາຍຮັບທີ່ມອບເກີນ ຫລື ມອບຜິດ, ຊຳລະການຫລຸດຜ່ອນ ແລະ ການສົ່ງເງິນຄືນອື່ນໆ.

ກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍທີ່ມີລັກສະນະຄາດຄະເນນີ້ ລັດຖະບານສາມາດອອກດຳລັດຈ່າຍເກີນຂອບເຂດເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 20. ຈຳນວນເງິນເພື່ອລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ, ລົງທຶນ ແລະ ຮ່ວມທຶນນຳວິສາຫະກິດ ແລະເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນຂອງລັດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍວົງເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໄວ້ເປັນຫລາຍປີຕາມມູນຄ່າຕະຫລອດໂຄງການ ຈຳນວນເງິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊັນຂໍ້ຜູກພັນ ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍເພື່ອຊຳລະໃນແຕ່ລະປີ.

ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດຕາມມູນຄ່າຕະຫລອດໂຄງການ ແມ່ນຈຳນວນເງິນສູງສຸດທີ່ສາມາດເຊັນຂໍ້ຜູ້ພັນຈ່າຍໄດ້ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາຈົນກວ່າຈະຖືກລົບລ້າງ ແລະ ສາມາດດັດແກ້ຄືນໃຫມ່ໄດ້ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງດ້ານເຕັກນິກ ຫລື ດ້ານລາຄາ.

ຈຳນວນເງິນທີ່ອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍໃນແຕ່ລະປີ ແມ່ນຈຳນວນເງິນສູງສຸດທີ່ສາມາດອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍໄດ້.

ມາດຕາ 21. ໃນການປະຕິບັດງົບປະມານ ທຶນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍເພື່ອຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງແຕ່ຫາກ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເພື່ອລຶບລ້າງຄຳອະນຸມັດດັ່ງກ່າວ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະມົນຕີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຖ້າສະພາບການທາງດ້ານລາຍຮັບລາຍຈ່າຍຫາກມີທ່າອ່ຽງບໍ່ໄປຕາມແຜນການທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຊຶ່ງຈະມີຜົນກະທົບເຖິງການດຸນດ່ຽງງົບປະມານຢ່າງຮ້າຍແຮງນັ້ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາລຶບລ້າງບາງຮ່ວງລາຍ ຈ່າຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ຜູກພັນ ແລະ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ທັນຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 22. ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນລາຍຈ່າຍຈາກຮ່ວງໃດຮ່ວງໜຶ່ງໄປໃສ່ຮ່ວງອື່ນໃນພາກດຽວກັນ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງ ຫລື ອົງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້. ການໂອນເງິນດັ່ງກ່າວມີສອງປະເພດຄື: ການໂອນເງິນໃຫ້ພາກສ່ວນໃຫມ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຕ່ບໍ່ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ການໂອນເງິນທີ່ມີການປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງລາຍຈ່າຍນັ້ນຕ້ອງຢູ່ໃນຂອບເຂດງົບປະມານຂອງກະຊວງ ຫລື ອົງການເດີມ. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນເງິນຈາກລາຍຈ່າຍທີ່ມີລັກສະນະຄາດຄະເນໄປໃຫ້ລາຍຈ່າຍທີ່ມີລັກສະນະຈຳກັດຂອບເຂດ.

ມາດຕາ 23. ທຶນຂອງງົບປະມານປະຈຳປີໃດແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະງົບປະມານປີນັ້ນໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເງິນຂອງງົບປະມານປີໜຶ່ງ ໄປຊຳລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານປີອື່ນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ເທິງນີ້. ຈຳນວນເງິນທີ່ເຫລືອຈາກງົບປະມານທີ່ໄດ້ແຈ້ງການອະນຸມັດໄປແລ້ວນັ້ນ ມາຮອດວັນສຸດທ້າຍຂອງສົກປີງົບປະມານ ແມ່ນຈະຕົກໄປໃນຕົວ.

ພາກທີ II
ການສະຫລຸບຜົນຂອງການປະຕິບັດງົບປະມານສົກປີຜ່ານມາ ການສ້າງ, ການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ.

ໝວດທີ 1
ການສະຫລຸບຜົນຂອງການປະຕິບັດງົບປະມານສົກປີຜ່ານມາ

ມາດຕາ 24. ລັດຖະບານລາຍງານຜົນສະຫລຸບສະພາບຂອງການປະຕິບັດງົບປະມານຂອງປີຜ່ານມາ ໂດຍຢັ້ງຢືນເຖິງຈຳນວນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຮັບຕົວຈິງ ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ສັ່ງຈ່າຍພ້ອມທັງລາຍຈ່າຍທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມທັງການຈ່າຍເກີນ.

ການສະຫລຸບຂາດຕົວໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນຂອບເຂດຫົກເດືອນນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ປິດບັນຊີງົບປະມານແຫ່ງລັດຂອງສົກປີຜ່ານມາ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ

ມາດຕາ 25. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນກະກຽມຮ່າງແຜນເບື້ອງຕົ້ນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານພິຈາລະນາກ່ຽວກັບທິດທາງ ແລະ ຂອບເຂດທົ່ວໄປຂອງງົບປະມານ.

ໃນເດືອນພຶດສະພາຂອງແຕ່ລະປີ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກະກຽມຮ່າງ ແຜນເບື້ອງຕົ້ນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດໂດຍກຳນົດຕົວເລກລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍລວມຍອດ ແລະ ແຫລ່ງທຶນດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາ.

ລັດຖະບານພິຈາລະນາຮ່າງແຜນເບື້ອງຕົ້ນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລ້ວອອກຄຳສັ່ງແນະນຳ ພ້ອມທັງກຳນົດວົງເງິນຕາມເປົ້າໝາຍລາຍຈ່າຍໃຫຍ່ ຕາມກະຊວງຂະແໜງການ ຫລື ຕາມປະເພດລາຍຈ່າຍເພື່ອເປັນຕົວເລກຊີ້ນຳໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການທີ່ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານກະກຽມຮ່າງແຜນ ງົບປະມານຂອງຕົນ.

ຫລັງຈາກນັ້ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການຊວງການເງິນ ກໍຈະອອກຄຳແນະນຳລະອຽດດ້ານວິຊາການ.

ມາດຕາ 26. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການທີ່ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານມີໜ້າທີ່ສ້າງແຜນລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງຕົນໂດຍເລີ່ມຈາກຮາກຖານຂຶ້ນມາຕາມຄຳສັ່ງ, ຕົວເລກຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງກະຊວງການເງິນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ. ຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຈຳແນກອອກເປັນແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ.

ມາດຕາ 27. ໃນເດືອນກໍລະກົດຂອງແຕ່ລະປີ ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ສັງລວມຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດຈາກບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການທີ່ແມ່ນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາປຶກສາຫາລືກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແນໃສ່ຮັບປະກັນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຂອງລັດ, ລະດັບຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາເປົ້າໝາຍການດຸນດ່ຽງເສດຖະກິດມະຫາພາກແລ້ວລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນດັດສົມຄືນໃໝ່ຮ່າງແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 28. ຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ພິຈາລະນາຜ່ານແລ້ວນັ້ນຕ້ອງໄດ້ນຳສະເຫນີສະພາແຫ່ງຊາດຢ່າງຊ້າສາມສິບວັນ ກ່ອນມື້ເປີດກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ຫມວດທີ 3
ການຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ

ມາດຕາ 29. ໃນເວລາສະເຫນີຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ລັດຖະບານຕ້ອງລາຍງານການສະຫລຸບຜົນຂອງການປະຕິບັດງົບປະມານ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດການເງິນຂອງປີຜ່ານມາ.

ມາດຕາ 30. ໃນຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີນັ້ນ ບັນດາລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຕ້ອງໄດ້ຈັດວາງຕາມສາລະບານງົບປະມານ, ຕາມກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າ ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຈຳແນກອອກເປັນແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງແຫລ່ງທຶນເພື່ອດຸນດ່ຽງລາຍຈ່າຍ.

ມາດຕາ 31. ໃນເວລາຜ່ານຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດຢູ່ໃນກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດນັ້ນ ຖ້າຫາກມີຄຳສະເຫນີໃຫ້ເພີ່ມຮ່ວງລາຍຈ່າຍໃດຫນຶ່ງ ຫລື ມີລາຍຈ່າຍໃຫມ່ນັ້ນຕ້ອງມີການພິຈາລະນາເພີ່ມລາຍຮັບ ຫລື ຈັດວາງລາຍຈ່າຍຄືນໃຫມ່.

ມາດຕາ 32. ພາຍຫລັງສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະຈຳປີແລ້ວ ລັດຖະບານຕ້ອງປະກາດໃຊ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 33. ໃນຕົ້ນປີງົບປະມານ, ຖ້າວ່າຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາກໍອະນຸຍາດໃຫ້ລັດຖະບານໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິໄດ້ ໃນແຕ່ລະເດືອນເທົ່າກັບຫນຶ່ງສ່ວນສິບສອງຂອງລາຍຈ່າຍດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃນປີຜ່ານມາ. ສຳລັບລາຍຈ່າຍເພື່ອການລົງທຶນ ແມ່ນໃຫ້ສືບຕໍ່ຈ່າຍຕາມຂອບເຂດຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ເຊັນຂໍ້ຜູກພັນ ຫລື ຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ຊຳລະທີ່ຍັງເຫລືອ. ສ່ວນລາຍຈ່າຍເພື່ອຊຳລະຫນີ້ສິນກັບຕ່າງປະເທດ ນັ້ນແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ.

ມາດຕາ 34. ການສະເຫນີດັດແກ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງການສະເຫນີຜ່ານຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ.

ພາກທີ III
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໝວດທີ 1
ຜູ້ສັ່ງການ ແລະ ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 35. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທັງເປັນຜູ້ສັ່ງມອບລາຍຮັບ ແລະ ສັ່ງຈ່າຍບ້ວງເງິນລວມຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ລັດຖະບານມອບຫມາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 36. ການປະຕິບັດລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແມ່ນດຳເນີນພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສັ່ງການ ແລະ ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດຫມາຍການບັນຊີແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 37. ຜູ້ມີສິດສັ່ງການກ່ຽວກັບການມອບລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງຂະແໜງການຕົນ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີ, ຫົວຫນ້າອົງການທຽບເທົ່າ ຊຶ່ງສາມາດມອບສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນປະຕິບັດແທນຕົນ ສຳລັບພູດງົບປະມານທີ່ປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນຈະມອບສິດຕໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນສັ່ງການແທນຕົນອີກກໍໄດ້. ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວຫນ້າອົງການທຽບເທົ່າອາດຈະມອບສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສັ່ງການແທນຕົນກໍໄດ້ ສຳລັບງົບປະມານທີ່ປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າ. ຜູ້ສັ່ງການເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການໄລ່ລຽງ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງມອບລາຍຮັບ, ເຊັນຂໍ້ຜູກພັນຈ່າຍພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍ, ຢັ້ງຢືນການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍ.

ມາດຕາ 38. ມີແຕ່ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດເກັບເອົາລາຍຮັບເຂົ້າຄັງເງິນ ແລະ ມີສິດຊຳລະເງິນຕົວຈິງບົນພື້ນຖານຄຳສັ່ງມອບລາຍຮັບ ແລະ ຄຳສັ່ງຈ່າຍຂອງຜູ້ສັ່ງການ. ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດຍັງມີໜ້າທີ່ຮັກສາທຶນ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າຂອງລັດ ຫລື ວັດຖຸທີ່ມອບໃຫ້ລັດຮັກສາ, ເຄື່ອນຍ້າຍເງິນ, ປົກປັກຮັກສາເອກະສານຢັ້ງຢືນການຮັບ ແລະ ການຈ່າຍເງິນ ແລະ ຖືບັນຊີໃຫ້ລັດອີກດ້ວຍ.

ມາດຕາ 39. ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ

ໝວດທີ 2
ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 40. ລາຍຮັບທັງຫມົດຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງລວມສູນຢູ່ໃນບັນຊີຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ. ສຳລັບບາງຮ່ວງລາຍຮັບທີ່ເປັນເງິນຈຳນວນຫນ້ອຍ ແລະ ມີລັກສະນະບໍ່ປົກກະຕິນັ້ນລັດຖະມົນຕີວ່າ

ການກະຊວງການເງິນອາດຈະສ້າງຄັງເງິນຍ່ອຍປະຈໍາຢູ່ສໍານັກງານອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເກັບເອົາລາຍຮັບດັ່ງກ່າວ. ຄັງເງິນຍ່ອຍນີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 41. ການມອບເງິນເຂົ້າງົບປະມານ ອາດຈະຊໍາລະດ້ວຍເງິນສົດ, ໃບແຊັກ, ດ້ວຍການໂອນບັນຊີ ຫລື ດ້ວຍຮູບການອື່ນຕາມທີ່ລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ມາດຕາ 42. ພາຍຫລັງທີ່ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ ໄດ້ເລັ່ງທວງເອົາລາຍຮັບຕາມໃບສັ່ງມອບເງິນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຕາມກໍານົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເພດລາຍຮັບແລ້ວນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 43. ໃນແຕ່ລະປີ ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດຕ້ອງເຮັດບັນຊີຈໍານວນໃບສັ່ງມອບເງິນທີ່ເກັບເງິນບໍ່ໄດ້ນັ້ນ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາອອກຄໍາຕົກລົງ ກໍານົດຈໍານວນໃບສັ່ງມອບເງິນທີ່ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເກັບເອົາລາຍຮັບ, ຈໍານວນທີ່ຈະຖືກປົດອອກຈາກບັນຊີ ແລະ ຈໍານວນທີ່ຈະຖືກຫລຸດຜ່ອນ.

ໝວດທີ 3
ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 44. ກ່ອນຈະໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທຸກອົງການຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າງົບປະມານຂອງຕົນມີພຽງພໍ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45. ກ່ອນຈະເບີກຈ່າຍໄດ້ ທຸກລາຍຈ່າຍຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍ, ໄດ້ມີການໄລ່ລຽງ ແລະ ມີຄໍາສັ່ງຈ່າຍ.

ມາດຕາ 46. ການອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ:
- ງົບປະມານມີພຽງພໍ ເພື່ອຊໍາລະການໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ;
- ການຄິດໄລ່ມີຄວາມຊັດເຈນ;
- ການໃຊ້ຈ່າຍນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບຂອງແຕ່ລະຮ່ວງລາຍຈ່າຍ;
- ການຈັດກ່າຍແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມສາລະບານງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 47. ຜູ້ສັ່ງການເປັນຜູ້ໄລ່ລຽງລາຍຈ່າຍ. ການໄລ່ລຽງລາຍຈ່າຍແມ່ນ ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຈໍານວນເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ. ຈໍານວນເງິນທີ່ຈະຈ່າຍຕ້ອງສອດຄອງກັບຈໍານວນເງິນທີ່ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາ ຫລື ໃນໃບເກັບເງິນ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການສໍາເລັດທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນ.

ມາດຕາ 48. ການນຳໃຊ້ເງິນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກ່ອນຈະເບີກຈ່າຍໄດ້ຕ້ອງມີຄຳສັ່ງຈ່າຍເງິນຂອງຜູ້ສັ່ງການ ແລະ ແມ່ນນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດເປັນຜູ້ເບີກຈ່າຍຕົວຈິງຕາມລະບຽບການຂອງການບັນຊີແຫ່ງລັດ. ສຳລັບບາງຮ່ວງລາຍຈ່າຍອາດຈະເບີກຈ່າຍກ່ອນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສັ່ງການອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍເພື່ອຊຳລະບັນຊີ. ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນຈະເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີລາຍຈ່າຍລະອຽດ.

ສ່ວນລາຍຈ່າຍຍິກຍ່ອຍປະຈຳວັນທີ່ມີຈຳນວນເງິນໜ້ອຍນັ້ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນອາດຈະສ້າງຄັງເງິນຍ່ອຍຢູ່ນຳສຳນັກງານອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊຳລະລາຍຈ່າຍດັ່ງກ່າວພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລະອຽດຢູ່ໃນກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການບັນຊີແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 49. ໜີ້ສິນທີ່ລັດຕ້ອງຈ່າຍ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກທວງໃຫ້ຊຳລະພາຍໃນກຳນົດສາມປີນັບແຕ່ສົກປີງົບປະມານທີ່ລາຍຈ່າຍນັ້ນເກີດຂຶ້ນແມ່ນຈະຖືກຕົກໄປ.

ພາກທີ IV
ການກວດກາການປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ 1
ການກວດກາ

ມາດຕາ 50. ການປະຕິບັດລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ດຳເນີນບົນພື້ນຖານການກວດກາຂອງອົງການບໍລິຫານ ແລະ ອົງການນິຕິບັນຍັດ.

ມາດຕາ 51. ການກວດກາຂອງອົງການບໍລິຫານ ປະກອບດ້ວຍການກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ສັ່ງການ ແລະ ນາຍບັນຊີແຫ່ງລັດ, ການກວດກາກ່ອນການອະນຸມັດໃຫ້ຈ່າຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ການກວດກາຂອງອົງການຂັ້ນເທິງຕໍ່ຂັ້ນລຸ່ມ ແລະ ການກວດກາຂອງກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 52. ສະພາແຫ່ງຊາດ ກວດກາການປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມພາລະບົດບາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ການກະທຳຜິດ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 53. ລັດຖະກອນຜູ້ທີ່ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ລະເມີດວິໄນງົບປະມານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

ໄດ້ສ້າງໜີ້ສິນຍ້ອນລະເມີດຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການກວດຜ່ານລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ;

ໄດ້ຈັດລາຍຈ່າຍໃດໜຶ່ງຜິດກັບສາລະບານລາຍຈ່າຍໂດຍເຈດຕະນາເພື່ອຈຸດປະສົງຈ່າຍເກີນເງິນງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ;

ໄດ້ສ້າງໜີ້ສິນໂດຍທີ່ຕົນບໍ່ມີສິດ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ;

ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກ່ຽວກັບການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ;

ບໍ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ຕົນມີໜ້າທີ່ສົ່ງໃຫ້ອົງການພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນຕາມລະບຽບການຂອງພາສີອາກອນໂດຍເຈດຕະນາ.

ມາດຕາ 54. ບຸກຄົນໃດຫາກໄດ້ມີການລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງຂັ້ນເທິງໂດຍມີຫລັກຖານຢັ້ງຢືນ. ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຈະຕົກເປັນຂອງຜູ້ອອກຄຳສັ່ງນັ້ນ.

ມາດຕາ 55. ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການວິໄນ ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາວິໄນຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ລະເມີດວິໄນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ນອກຈາກການລະເມີດທາງດ້ານວິໄນງົບປະມານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າການລະເມີດນັ້ນ ຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາກໍໃຫ້ດຳເນີນຄະດີອາຍາຕໍ່ຜູ້ລະເມີດນັ້ນ.

ພາກທີ V
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 57. ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ສິດຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ່ 002/81/ສປສ, ລົງວັນທີ່ 13 ສິງຫາ 1981.

ມາດຕາ 58. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 59. ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມື້ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.